

Sygnatura akt *XII C 1572/15*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia 2 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Musielak

Protokolant: st. sekr.sąd. I. R.

po rozpoznaniu w dniu **2 listopada 2015 r. w Poznaniu**

sprawy z powództwa **S..P. Prezydent Miasta P.**

przeciwko **Syndykowi Masy Upadłości (...) sp. z o.o w upadłości likwidacyjnej w W.**

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę: **146.641,87 zł (sto czterdzieści sześć tysięcy sześćset czterdzieści jeden złotych 87/100)** z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 62.902,66 zł od dnia 1 kwietnia 2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 7.612,65 zł od dnia 1 kwietnia 2013r. do dnia 25 lutego 2014r.,
- od kwoty 7.612,65 zł od dnia 1 kwietnia 2013r. do dnia 22 kwietnia 2014r.,
- od kwoty 5.611,25 zł od dnia 1 kwietnia 2013r. do dnia 9 czerwca 2014r.,
- od kwoty 7.612,65 zł od dnia 1 kwietnia 2013r. do dnia 9 czerwca 2014r.,
- od kwoty 83.739,21 zł od dnia 01 kwietnia 2014r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 5.300,00 zł od dnia 01 kwietnia 2014r. do 04 czerwca 2014r.,
- od kwoty 2.312,65 zł od dnia 01 kwietnia 2014r. do 05 czerwca 2014r.,

II. Zasądza od pozwanego kwotę **3.600 zł** (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.

III. Nie obciąża pozwanego kosztami sądowymi.

/-/ **SSO Jacek Musielak**

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym do tutejszego Sądu dnia 19 stycznia 2015r. powód Skarb Państwa reprezentowany przez Prezydenta Miasta P. zastępowany przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa domagał się zasądzenia od pozwanego T. S. Syndyka Masy Upadłości (...) SP. z o.o. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W. kwoty 146.641,87 zł wraz z odsetkami ustawowymi tytułem zaległej opłaty za użytkowanie wieczyste gruntu będącego własnością Skarbu Państwa, położonego w P. przy ul. (...), obręb ewidencyjny G., ark. Mapy 5, oznaczonego w ewidencji gruntów jako działka nr (...) o pow. 3.204 m2 i działka nr (...) o pow. 3.229 m2, dla których prowadzona jest księga wieczysta (...), a także działka nr 23 o pow. 1.827 m2, dla której prowadzona jest księga wieczysta nr (...). Powód domagał się także

wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym oraz zasądzenia na rzecz Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 20 lutego 2015r. wydanym w sprawie (...) Sąd Okręgowy w Poznaniu zasądził od pozwanego na rzecz powoda całość żądanego w pozwie roszczenia. (k.40)

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Na wypadek wydania wyroku zasądzającego roszczenie na rzecz powoda, pozwany wniósł o rozłożenia na raty zasądzonego roszczenia.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwany wskazał, że w sprawie zachodzi niedopuszczalność drogi sądowej w rozumieniu art. 199 § 1 k.p.c., albowiem po ogłoszeniu upadłości nie może być wytoczone przeciwko syndykowi powództwo o zasądzenie wierzytelności ulegającej zaspokojeniu z majątku masy upadłości. Według pozwanego, opłata za użytkowanie wieczyste stanowi koszt postępowania upadłościowego, a wydatki te są pokrywane z masy upadłości, natomiast niepokryte z masy upadłości koszty postępowania upadłościowego po zakończeniu postępowania upadłościowego ponosi upadły. Koszty postępowania upadłościowego podlegają natomiast zaspokojeniu w I kategorii w miarę wpływu do masy upadłości stosownych sum, a jeżeli należności te nie zostaną zaspokojone w ten sposób zaspokajają się je w drodze podziału funduszy masy upadłości. Jak dalej podał pozwany, po ogłoszeniu upadłości, niedopuszczalne jest wszczęcie egzekucji świadczeń pieniężnych z masy upadłości. Zdaniem pozwanego, powód wystąpił z roszczeniem przedwcześnie, Gdyby nawet powództwo zostało uwzględnione, to niedopuszczalna jest egzekucja. Pozwany podał, że aktualnie nie prowadzi działalności podstawowej upadłego, a jedynie likwiduje jego majątek. Koszty postępowania upadłościowego natomiast zostaną zaspokojone prawdopodobnie w drodze podziału funduszy masy. (k. 44-45)

W piśmie procesowym z dnia 21 października 2015r. strona powodowa odniosła się do twierdzeń pozwanego, wskazując, iż powód prawidłowo określił stronę pozwaną w procesie jako Syndyka Masy Upadłości (...) Sp. o.o. Zdaniem powoda, wierzyciel, który przed dniem ogłoszenia upadłości dłużnika nie wszczął procesu o wierzytelność podlegającą umieszczeniu na liście wierzytelności, nie może już wytoczyć o nią powództwa, chyba że chodzi o wierzytelność powstała po ogłoszeniu upadłości wynikającą z czynności dokonanych przez syndyka albo ze stosunków prawnych powstałych jeszcze przed ogłoszeniem upadłości, w które jednak wstąpił upadły. W przekonaniu powoda, Syndyk Masy Upadłości (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej jest legitymowany w niniejszej sprawie, ponieważ wierzytelności, która powstała po ogłoszeniu upadłości likwidacyjnej nie podlega zgłoszeniu do masy upadłości i nie może być dochodzona w procesie. Upadłość likwidacyjna spółki (...) Sp. z o.o. została ogłoszona w dniu 18 maja 2011r., a zatem objęta pozwem wierzytelność z tytułu opłat za użytkowanie wieczyste za lata 2013 i 2014 powstała i stała się wymagalna już po tej dacie. Dalej powód zaznaczył, że z faktu, iż przeciwko syndykowi nie może zostać wszczęte postępowanie egzekucyjne, nie wynika, aby niedopuszczalne było wszczęcie procesu cywilnego. (k. 63-64)

W dalszej części procesu strony podtrzymały swoje stanowiska procesowe.

Sąd ustalił, co następuje :

(...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. przysługuje prawo użytkowania wieczystego gruntu należącego do Skarbu Państwa, położonego w P. przy ul. (...), obręb G., arkusz mapy 05, oznaczonego w ewidencji gruntów numerami działek: 10 o pow. 3.204 m² i 15 o pow. 3.229 m², dla których prowadzona jest księga wieczysta nr (...), oraz numerem działki (...) o pow. 1.8227 m², dla której prowadzona jest księga wieczysta nr (...).

Dowód: odpis zwykły księgi wieczystej – k. 9-19.

W dniu 18 maja 2011r. została ogłoszona (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W..

Dowód: informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców – k. 20-28.

Pismem z dnia 19 listopada 2009r. znak (...), skierowanym do (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., Prezydent Miasta P. dokonał wypowiedzenia dotychczasowej opłaty rocznej i ustalił nową opłatę w wysokości 91.351,86 zł, obowiązującą z dniem 1 stycznia 2010r.

Dowód: pismo z dnia 19 listopada 2009r. znak (...) – k. 29.

Pozwany zalega z opłatami za użytkowanie wieczyste ww. nieruchomości za lata 2013 i 2014.

Wezwaniem przedsądowym z dnia 26 sierpnia 2013r. (doreczonym pozwanemu dnia 27 sierpnia 2013r.) powód wezwał pozwanego do zapłaty opłaty rocznej za rok 2013 w kwocie 91.351,86 zł. Następnie wezwaniem z dnia 23 maja 2014r. (doreczonym dnia 3 czerwca 2014r.) powód wezwał pozwanego do zapłaty opłaty rocznej za rok 2014 w kwocie 91.351,86 zł oraz zaległych opłat za rok 2013 w kwocie 76.125,56 zł.

Dowód: wezwanie przedsądowe z dnia 26 sierpnia 2013r. z dowodem doręczenia – k. 30-31, wezwanie do zapłaty z dnia 23 maja 2014r. z dowodem doręczenia – k. 35-36.

Pismem z dnia 24 lutego 2014r. Syndyk Masy Upadłości (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W. zwrócił się do Prezydenta Miasta P. o rozłożenie zobowiązania na 12 równych rat po 7.612,66 zł. W odpowiedzi na powyższe, Prezydent Miasta P. pismem z dnia 10 marca 2014r. poinformował, że zgodnie z obowiązującą ustawą o gospodarce nieruchomościami w sytuacji, w której znajduje się pozwany, któremu upłynął termin płatności, nie przewiduje takiej możliwości, zatem dokonywanie częściowych wpłat nie zwalnia zobowiązanego od naliczania odsetek ustawowych.

Dowód: odpowiedź na wezwanie do zapłaty z dnia 24 lutego 2014r. – k. 32-33, pismo Prezydenta Miasta P. z dnia 20 marca 2014r. – k. 34.

Na poczet zaległej opłaty rocznej za rok 2013 pozwany dokonał następujących wpłat:

- w dniu 25 lutego 2014r. – 7.612,65 zł,
- w dniu 22 kwietnia 2014r. – 7.612,65 zł,
- w dniu 9 czerwca 2014r. – 5.611,25 zł,
- w dniu 9 czerwca 2014r. - 7.612,65 zł,

łącznie 28.449,20 zł.

Na poczet zaległej opłaty rocznej za rok 2014r. pozwany dokonał wpłat:

- w dniu 4 czerwca 2014r. – 5.300 zł,
- w dniu 5 czerwca 2014r. – 2.312,54 zł, w sumie 7.612,65 zł.

Dowód: notatka służbowa z dnia 3 września 2014r. – k. 37, historia operacji na rachunku Miasta P. – k. 38.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o materiał dowodowy w postaci dokumentów urzędowych i prywatnych oraz zeznań świadka i stron. Strona pozwana kwestionowała istnienie wierzytelności powoda, ani jej wysokości.

Sąd Okręgowy uznał zatem za wiarygodne wszystkie dokumenty urzędowe, znajdujące się w aktach sprawy, w postaci: odpisu zwykłego księgi wieczystej (k. 9-19), informacji odpowiadającej odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców (k. 20-28).

Zgodnie z treścią art. 244 § 1 k.p.c. dokumenty urzędowe, sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone.

Strony nie wnosiły zastrzeżeń do dowodów w postaci dokumentów prywatnych, to jest pisma z dnia 19 listopada 2009r. znak (...) (k. 29), wezwania przedsądowego z dnia 26 sierpnia 2013r. z dowodem doręczenia (k. 30-31), wezwania do zapłaty z dnia 23 maja 2014r. z dowodem doręczenia (k. 35-36), odpowiedzi na wezwanie do zapłaty z dnia 24 lutego 2014r. (k. 32-33), pisma Prezydenta Miasta P. z dnia 20 marca 2014r. (k. 34), notatki służbowej z dnia 3 września 2014r. (k. 37), historii operacji na rachunku Miasta P. (k. 38). Sąd również nie miał podstaw, aby kwestionować je z urzędu. Tym samym okazały się one istotne dla potrzeb rozstrzygnięcia tego sporu. Żadna ze stron nie kwestionowała treści kserokopii dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, stąd Sąd potraktował te kserokopie jako dowody pośrednie istnienia dokumentów o treści im odpowiadającej.

Dowody z dokumentów okazały się mieć zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne.

Pozwany nie kwestionował istnienia roszczenia powoda o zapłatę tytułem opłaty za użytkowanie wieczyste nieruchomości za lata 2013 i 2014.

Stosownie do treści art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U.2015.1774 j.t.), za oddanie nieruchomości gruntowej w użytkowanie wieczyste pobiera się pierwszą opłatę i opłaty roczne. Opłaty roczne wnosi się przez cały okres użytkowania wieczystego, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, z góry za dany rok. Opłaty rocznej nie pobiera się za rok, w którym zostało ustanowione prawo użytkowania wieczystego. Zgodnie z ust. 4 cytowanego przepisu, właściwy organ, na wniosek użytkownika wieczystego złożony nie później niż 14 dni przed upływem terminu płatności, może ustalić inny termin zapłaty, nieprzekraczający danego roku kalendarzowego.

Pozwany nie kwestionował także wysokości roszczenia dochodzonego przez powoda.

Natomiast pozwany zakwestionował dopuszczalność powództwa co do zasady, wskazując na niedopuszczalność drogi sądowej w niniejszej sprawie. Zgodnie z art. 199 § 1 k.p.c., Sąd odrzuci pozew, jeżeli droga sądowa jest niedopuszczalna. Pozwany podniósł zarzut, iż po ogłoszeniu upadłości nie może być wytoczone przeciwko syndykowi powództwo o zasądzenie wierzytelności, ulegającej zaspokojeniu z majątku masy upadłości.

Z dniem ogłoszenia upadłości majątek upadłego staje się masą upadłości, obejmującą majątek należący do upadłego w dniu ogłoszenia upadłości oraz nabyty przez upadłego w toku postępowania upadłościowego z pewnymi wyjątkami - art. 61 i 62 ustawy z dnia 28 lipca 2003r. Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz.U. 2015.1166)).

Przepis art. 144 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2003r. Prawo upadłościowe i naprawcze stanowi, że jeżeli ogłoszono upadłość obejmującą likwidację majątku upadłego, postępowania sądowe i administracyjne dotyczące masy upadłości mogą być wszczęte i dalej prowadzone jedynie przez syndyka lub przeciwko niemu. Postępowania te syndyk prowadzi na rzecz upadłego, lecz w imieniu własnym. Nie ulega zatem wątpliwości, że powód właściwie określił stronę pozwaną w niniejszej procesie.

Z kolei zgodnie z art. 145 ust. 1 ustawy prawo upadłościowe i naprawcze, postępowanie sądowe lub administracyjne w sprawie wszczętej przeciwko upadłemu przed dniem ogłoszenia upadłości o wierzytelność, która podlega zgłoszeniu do masy upadłości, o ile odrębna ustawa nie stanowi inaczej, może być podjęte przeciwko syndykowi tylko w przypadku, gdy w postępowaniu upadłościowym wierzytelność ta po wyczerpaniu trybu określonego ustawą nie zostanie umieszczona na liście wierzytelności.

Stosownie do treści art. 236 ust. 1 ustawy prawo upadłościowe i naprawcze, wierzyciel osobisty upadłego, który chce uczestniczyć w postępowaniu upadłościowym, jeżeli niezbędne jest ustalenie jego wierzytelności, powinien w terminie oznaczonym w postanowieniu o ogłoszeniu upadłości zgłosić sędziemu-komisarzowi swoją wierzytelność.

Pozwany twierdził, że po ogłoszeniu upadłości niedopuszczalne jest wszczęcie egzekucji świadczeń pieniężnych z masy upadłości.

Dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy zasadnicze znaczenie miało zatem ustalenie, czy na gruncie obowiązujących przepisów możliwe jest wystąpienie z powództwem przeciwko syndykowi masy upadłości o roszczenia wynikające z wierzytelności powstałych już po dacie ogłoszenia upadłości.

W niniejszej sprawie bowiem mamy do czynienia z taką właśnie sytuacją. Wierzytelność powoda z tytułu opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste powstała i stała się wymagalna już po ogłoszeniu upadłości (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W..

W ocenie Sądu, dopuszczalność takiego powództwa znajdują uzasadnienie w obowiązujących przepisach. Zaznaczyć w tym miejscu trzeba, że wierzytelności powoda z tytułu opłaty rocznej za lata 2013-2014 nie zostały wpisane na listę wierzytelności, albowiem wierzytelność powstała po ogłoszeniu upadłości nie podlega zgłoszeniu do masy upadłości.

Zgodnie z ugruntowanym w doktrynie poglądem zgłoszeniu w postępowaniu upadłościowym nie podlegają wierzytelności w stosunku do masy upadłości. Nie podlegają one ustaleniu w trybie postępowania upadłościowego, tzn. nie są umieszczane na liście wierzytelności, nawet gdyby miały być zaspokojone w ramach planu podziału funduszków masy (art. 343 ust. 1; w tym celu powinny być one natomiast umieszczone w planie podziału funduszków masy). Chodzi bowiem o wierzytelności wynikające w zasadzie z czynności syndyka, których istnienie i wysokość powinna być mu znana. Jeżeli jednak istnienie lub wysokość wierzytelności okaże się między stronami sporna, to zgodnie z dominującym poglądem jej dochodzenie odbywa się w trybie odpowiedniego powództwa wytoczonego przeciwko albo przez masę upadłości (syndyka). Zakaz egzekucji wierzytelności pieniężnych, ustanowiony w art. 146 ust. 4, nie oznacza bowiem niedopuszczalności postępowania rozpoznawczego (procesu cywilnego lub postępowania administracyjnego). Wierzytelność w stosunku do masy (także jeżeli została stwierdzona orzeczeniem właściwego organu) jest zaspokajana w trybie art. 343. (tak: A Jakubecki, komentarz do art. 236 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze, LEX).

Na temat dopuszczalności takiego powództwa wypowiedział się Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 stycznia 2009r. w sprawie III CSK 244/08 (Lex nr 523687), w którym stwierdził, że proces cywilny o wierzytelności upadłościowe jest co do zasady niedopuszczalny, z wyjątkiem sytuacji określonej w art. 145 ust. 1 pr.u.n., gdy postępowanie sądowe zostało wszczęte przed ogłoszeniem upadłości pozwanego, a w postępowaniu upadłościowym odmówiono ich umieszczenia na liście wierzytelności. W takim przypadku wierzytelność może być dochodzona przeciwko upadłemu po umorzeniu lub zakończeniu postępowania upadłościowego (art. 263 pr.u.n.). Wierzyciel, który przed ogłoszeniem upadłości dłużnika nie wszczął procesu o wierzytelność podlegającą umieszczeniu na liście wierzytelności, po ogłoszeniu upadłości nie może już wytoczyć o nią powództwa, **chyba że chodzi o wierzytelność powstałą po ogłoszeniu upadłości (wierzytelność w stosunku do masy upadłości) wynikająca z czynności dokonanych przez syndyka albo ze stosunków prawnych powstałych jeszcze przed ogłoszeniem upadłości, w które jednak wstąpił upadły.**

Zważywszy na powyższe stanowisko Sądu Najwyższego, które Sąd w sprawie niniejszej w całości podziela, oraz brzmienie powołanych wyżej przepisów, dopuszczalność powództwa nie może budzić wątpliwości., bowiem wierzytelność dotyczy masy upadłości i powstała już po ogłoszeniu upadłości.

Pozwany argumentował również, że opłata roczna z tytułu użytkowania wieczystego stanowi koszt postępowania upadłościowego, a takie koszty stosownie do art. 231 pr.u.n. pokrywane są z masy upadłości. Zgodnie z art. 230 ust. 1 prawa upadłościowego, do kosztów postępowania upadłościowego zalicza się opłaty sądowe oraz wydatki niezbędne do osiągnięcia celu postępowania. Do wydatków, o których mowa w ust. 1, należą w szczególności: wynagrodzenie

i wydatki syndyka, nadzorca sądowego i zarządcy oraz ich zastępców, wynagrodzenie i wydatki członków rady wierzycieli, wydatki związane ze zwołaniem wierzycieli, koszty doręczeń, obwieszczeń i ogłoszeń, przypadające za czas po ogłoszeniu upadłości podatki i inne daniny publiczne, wydatki związane z zarządaniem masy upadłości, w tym przypadające za czas po ogłoszeniu upadłości, należności ze stosunku pracy oraz należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, wydatki związane z likwidacją masy upadłości, chociażby do likwidacji doszło na podstawie układu (art. 130 ust. 2 pr.u.n.).

Oplata roczna z tytułu użytkowania wieczystego powinna być zaliczona do kosztów prowadzenia działalności gospodarczej przez syndyka po ogłoszeniu upadłości. Jednakże kwestia czy wierzytelność tego rodzaju stanowi koszt postępowania upadłościowego pozostaje bez znaczenia w tej sprawie. Bez względu na powyższe, zobowiązanie z tytułu opłaty rocznej jest wierzytelnością w stosunku do masy upadłości, bowiem wynikają z czynności ze stosunku obligacyjnego zawiązanego przed ogłoszeniem upadłości, w który wstąpił syndyk. Skoro możliwe jest wystąpienie z powództwem o zapłatę takiej wierzytelności, to zarzut pozwanego, okazał się bez znaczenia.

Rozstrzygnąwszy kwestię dopuszczalności powództwa w niniejszej sprawie, Sąd zasądził na rzecz powoda żadaną kwotę główną roszczenia w kwocie 146.641,87 zł, skoro samo istnienie zobowiązania i jego wysokość były poza sporem.

O odsetkach rozstrzygnięto, mając na względzie przepis art. 481 § 1 k.c., zasądzając je w następujący sposób:

- od kwoty 62.902,66 zł od dnia 1 kwietnia 2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 7.612,65 zł od dnia 1 kwietnia 2013r. do dnia 25 lutego 2014r.,
- od kwoty 7.612,65 zł od dnia 1 kwietnia 2013r. do dnia 22 kwietnia 2014r.,
- od kwoty 5.611,25 zł od dnia 1 kwietnia 2013r. do dnia 9 czerwca 2014r.,
- od kwoty 7.612,65 zł od dnia 1 kwietnia 2013r. do dnia 9 czerwca 2014r.,
- od kwoty 83.739,21 zł od dnia 01 kwietnia 2014r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 5.300,00 zł od dnia 01 kwietnia 2014r. do 04 czerwca 2014r.,
- od kwoty 2.312,65 zł od dnia 01 kwietnia 2014r. do 05 czerwca 2014r.

1 kwietnia 2013 r. i 1 kwietnia 2014r. są dniami wymagalności całości roszczenia o opłatę roczną za dany rok, co wynika bezpośrednio z brzmienia art. 71 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Zważywszy, że pozwany dokonał dotychczas następujących wpłat na poczet zaległych opłat: w dniu 25 lutego 2014r. – 7.612,65 zł, w dniu 22 kwietnia 2014r. – 7.612,65 zł, w dniu 9 czerwca 2014r. – 5.611,25 zł, w dniu 9 czerwca 2014r. - 7.612,65 zł, w dniu 4 czerwca 2014r. – 5.300 zł, w dniu 5 czerwca 2014r. – 2.312,54 zł, Sąd zasądził odsetki od tychże kwot jedynie od dnia wymagalności do dnia zapłaty.

Zgodnie z art. 320 k.p.c., w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie (...). Sąd oddalił wniosek pozwanego o rozłożenie na raty zasądzonej wyrokiem kwoty, albowiem pozwany nie wykazał przesłanek z art. 320 k.p.c. Nie podniósł żadnych twierdzeń mogących wskazywać, że w istocie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek przemawiający za rozłożeniem świadczenia na raty.

Na koszty procesu w niniejszej sprawie składają się opłata sądowa od pozwu w kwocie 7.333 zł oraz koszty wynagrodzenia pełnomocników stron. Powód nie ma obowiązku uiszczenia kosztów sądowych na podstawie art. 94 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Sąd ustalił koszty zastępstwa procesowego w sprawie w oparciu o § 6 w zw. z § 2 ust. 1, 2 i § 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461) na kwotę 3.600 zł.

Zgodnie z art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 8 lipca 2005r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, koszty zastępstwa procesowego zasądzone lub przyznane Skarbowi Państwa w sprawie, w której zastępstwo procesowe Skarbu Państwa wykonuje Prokuratoria Generalna, przysługują Skarbowi Państwa – Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.

/-/ SSO Jacek Musielak